

STORVILT JÄGAREN

TORSTEN

Det finns jaktentusiaster, och sedan finns det de riktiga jaktentusiasterna. En av dessa är Torsten Eriksson från Unnaryd. Han är den sanne svenske jakttoken som också skaffat sig en anseelig trofésamling från Afrika.

Text & Foto: MIKAEL GRENNARD

återvänder gång på gång till Afrika!

FÅ anar väl att det i lilla Unnaryd, i västra Småland, finns en trofésamling av afrikanska vilt som förmodligen slår det mesta i landet. Det finns ingen officiell sammanställning över stora privata trofésamlingar, men mycket talar för att Torsten i alla fall har en av de större.

tal gånger. Hans svärson står inte heller och trampar om han blir tillfrågad.

De har tillsammans med Torsten besökt ett flertal av de kända jaktländerna på den afrikanska kontinenten. När Torsten får bestämma blir det nog helst i Tanzania man jagar.

Vanlig jaktentusiast

Torsten är på intet sätt jaktligt inriktad på Afrikajakt, den stora trofésamlingen till trots. Han har i alla tider varit en minst sagt engagerad jägare som jagat stora delar av den tillgängliga säsongen. Att han började resa till Afrika var mest en slump från första början.

– Jag får väl skylla på min jaktkamrat, Sture, som föreslog det första gången säger Torsten på sin minst sagt omisskännliga småländska. Sedan dess har jakten i Afrika pumpat i hans ådror.

– Genom åren har det blivit åtta resor, och jag hoppas att det ska bli fler säger Torsten. Man ser att något glimmar till i hans blick när han talar om Afrika.

Flying camp

– Tanzania tillhör de mest klassiska jaktländerna och organisationen är därefter, menar Torsten. Där jagar man oftast från en sk ”flying camp” i stället för att bo på en fin lodge med alla bekvämligheter. När man jagar i Afrika ska man bo i tält, skrockar Torsten. Sitta framför brasan och lyssna på Afrikas vilda djur och se Afrikas blodröda solnedgång.

Han berättar, inte utan viss glädje, om när de tältade några få meter från en flod. På nätterna kom flodhästar upp och betade runt tältet. Det är något visst att veta att krokodilerna simmar några meter från sängen man sover i, och det går att bada bland dem tillägger Torsten.

30 dagars resa

Torstens första resa gick till Zambia, året efter blev det Zimbabwe. Efter det Tanzania där han jagade i det viltrika Selou. Där i Rungwa med tuff svettig fotsafari sköt han

Hela familjens intresse

Torsten har aldrig behövt stå utan resällskap. Hans son och döttrar har gjort honom sällskap ett an-

”Torsten har en av Sveriges största trofésamlingar!”

Torsten under en av sina elefanter.

Torsten har skjutit två elefanter. Denna fina tjur sköts i Selous, i Tanzania år 2000 hos legendariska PH:en Luke Samaras. Denna sköts under smått tumultartade former efter att den bland annat attackerat lokala fiskare. Det skulle visa sig att den hade flera variga sår som minne av tjuvjakt.

En av de 10 bufflar som fallit för Torstens kulor. Denna föll i Gombe i Tanzania 2005.

Torsten med en stor svartmanad lejonhanne som han nerlade i Kilombero i Tanzania 1999. Efter en natt med ryttande lejon runt tälten hade man försovit sig. Man bara paddla en kort bit i en urholkad trädstam innan Torsten fick sin chans. SCI rankade då denna som nummer 18 och Torsten fick en guldmedalj.

"32 av hans vilt från Afrika finns registrerade i SCI Book of Records!"

Torsten med SCI Record Book.

en east african kudu som hamnade på 10:e plats på SCI:s topplista (Safari Club International).

I Kilombero fick han uppleva flodhästar som kliade sig mot tältduken. Jag kan tacka min PH (Professional Hunter) Nigel Archer för många fantastiska, vackra och spännande stunder.

Den STORA resan gjordes år 2000 och varade i mer än 30 dagar. En resa där de fick lära sig att bufflar mycket väl kan anfalla utan att vara påskjutna. En av dessa hänger nu på Torstens kontor.

Han nämner även gärna resan till CAR (Centralafrikanska republiken).

– Där fick man lära sig att man levde, säger han. Blod, svett och flugor. Bara dagar innan hemresan fick han äntligen efter stora strapasser skjuta sin central african giant eland.

Samlar på upplevelser

Det var inte någon plan bakom att det blev så många resor till den "svarta kontinenten". Man brukar säga

att jakt i Afrika lätt blir ett gift. En förgiftning som kanske drabbade Torsten värre än andra. Men det råder ingen tvekan om att hans upplevelser i Afrika är viktigare än alla troféer som han har i sitt hus.

Hans jakthistorier är fängslande och de handlar gärna om jakten på Afrikas farliga vilt.

Big Five

I sammanhang om Afrikajakt talas det ofta om att få fälla The Big Five. Det anses vara de fem farligaste viltslagen: elefant, leopard, lejon, vit noshörning och afrikansk buffel.

Torsten har nerlagt det han kallar big 4, allt utom noshörningen, under en safari som också filmades av en av de mer välkända jaktfilmsproducenterna.

Inte ofarligt

Att det farliga viltet i Afrika kittlat Torsten går inte att missta sig på. Dels genom det faktum att det hänger 10 bufflar på väggarna i huset, dels berättar han gärna och

inspirerande om jakt på buffel i täta buskage. En jakt som med all säkerhet sker med ett häftigt påslag av adrenalin. Lika entusiastisk är Torsten när han får berätta om jakten på de två lejon han nerlagt. Jakten på det ena avslutade han under full attack på 10 meters håll med ett skott i huvudet.

– Att jaga i Afrika är inte helt riskfritt, säger Torsten. Nigel Archer som jag jagat med blev svårt tilltygad av en elefant förra året. En elefantko tryckte ner honom i marken och körde en bete genom läret på honom.

Skjutit det mesta

Genom åren har det blivit många olika vilt från de olika länderna i Afrika. I Tanzania som varit favoritlandet har han hunnit med att skjuta det mesta.

– Det enda jaktvilt jag saknar från Tanzania är en honungsgrävling, tror jag, muttrar han.

Det framgår att det kanske inte är så viktigt, men man kan ana att han gärna skulle åka tillbaka och

Torsten visar en fullstor elefantbete.

En av de leoparder Torsten fällt.

Krokodil på en liten ö i vardagsrummet.

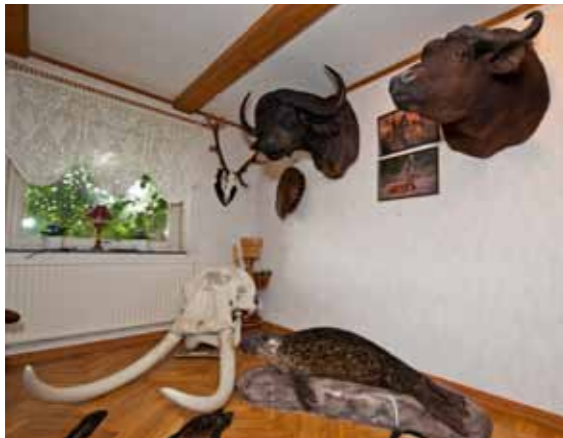

Kraniet från det lejon som hade Torsten som sista uppdrag i livet. Torsten pekar på ingångshålet.

Torsten med det lejon som på sin tid placerade sig på plats 18 i SCI Record Book.

På Torstens kontor finns två av de bufflar han skjutit.

På Torstens bottenvåning samsas elefant och bufflar med en säl, en svartbjörn och mängder av vildsvinsbetar.

På nedre plan trängs afrikanskt vilt med vilt från andra delar av världen.

”Nu fattas bara en honungsgrävling på min lista!”

komplettera sin samling. För den oinvigde kan det låta i det närmaste humoristiskt att ett vilt man inte ens sett på bild fattas i hans samling.

– Jag har haft en del tur också får jag säga, menar Torsten. Inte mindre än 32 av hans vilt från Afrika finns registrerade i SCI Record Book.

– Varje resa har givit mig oförglömliga minnen och lärdomar. Jag har tagit blod från Afrika. Men jag har givit tillbaka också. Jakten är en enormt stor, men ibland bortglömd resurs på flera sätt i dessa länder. Vi som jagar hjälper till i arbetet att stoppa tjuvjakten. De avgifter vi betalar ger barn större

chans till en ordnad skolgång och det vi skjuter ger mat på bordet.

Inte bara Afrika

Att Torsten är jaktentusiast på alla tänkbara sätt misstar man sig inte på. Sedan länge spenderar han en stor del av hösten på Öland där han arrenderar en större mark för fågeljakt. Han har länge haft strävårig vorsteh i huset. Sedan vildsvinen åter gjorde entré i Sverige har han på alla tänkbara sätt jagat dessa. Till en början var det resor till Sörmland, men nu kan han jaga utanför dörren i Småland.

En vägg på bottenvåningen talar sitt tydliga språk. Han gett sig in i

denna jakt med hull och hår, för där hänger grisbetar i långa rader. Men han gör ingen hemlighet av att han föredrar att jaga gris med hund. Så i hundgården står i dag två laikor tillsammans med strävåriga.

Fakta

Tips till Afrikaresenär

1) Redan vid bokning av resan, förklara för jaktarrangören och PH vilka djur som önskas skjuta.

2) Ta med kopior på vad som får skjutas på resan, antal m m.

3) Ta reda på vad som ej ingår i priset, ex dricks, annan service.